

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา**การบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ**
MUSIC SCHOOL ADMINISTRATION BASED ON TOTAL QUALITY MANAGEMENT

นางสาวปรีชญา ธนาวัฒน์เจริญ *

Preechya Thanavatanacharoen

ผศ.ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท **

Assoc. Prof. Chayapim Usaho, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1)สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน 2)ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน 3)แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) ประชากร คือ โรงเรียนดนตรีภายใต้สังกัดของหน่วยงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา (สช.) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในพ.ศ. 2557 จำนวน 140 โรงเรียน สุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 46 โรงเรียน และผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง นักเรียน รวมทั้งหมด 230 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ความถี่(Frequency) ร้อยละ(Percentile) ค่าเฉลี่ย(Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD)

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) ด้าน (1)การให้ความสำคัญกับลูกค้า (2)การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และ(3) การให้สมาชิกมีส่วนร่วม มีสภาพความพึงพอใจหรือสภาพในการปฏิบัติในระดับมาก และมีปัญหาในการปฏิบัติน้อย ทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร และการบริหารงานทั่วไป แต่ (4)การสร้างเครือข่ายทางสังคม มีสภาพความพึงพอใจหรือสภาพในการปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่มีปัญหาในการปฏิบัติน้อย ทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร และการบริหารงานทั่วไป ส่วนแนวทางการพัฒนาการบริหารที่ควรเพิ่มเติมมีทั้งหมด 15 แนวทาง แบ่งเป็นด้าน (1)การสร้างเครือข่ายทางสังคม 8 แนวทาง (2)การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 2 แนวทาง (3)การให้ความสำคัญกับลูกค้า 5 แนวทาง

* หน่วยงานสังกัด คณะครุศาสตร์ ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาบริหารการศึกษา
ที่อยู่ 65 ซอยรามคำแหง 24 แยก 22 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10250

E-mail Address: note_music1@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: chayapim.u@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

This research aimed to 1) study of music school management 2) study the issues cause from current music school management 3) study development approach of music school management according to music school administration based on total quality management. Population was schools under the Non-Formal Education Promotion Unit, Office of The Private Education Commission (OPEC) in Bangkok in 2014 totaling 140 schools. The sample consisted of 230 people selected purposively from 46 schools and the information was received from executives, teachers, administrative staffs, students and parents. This research used questionnaire and a proper assessment possibility form to analyze data by using mean and standard deviation (SD)

The results found that according to music school administration based on total quality management area of customer focus, continues improvement and total participation were at high level of satisfaction and the issues from operation were at low level including academic affair administration, human resource management and general administration but in the area of societal networking was rated at medium level and the issues from operation was at low level. The music school administration should be improve are total 15 approaches including 8 approaches in social network, 2 approaches in continuous improvement and 5 approaches in customer focus. There is no approach need to improve in members' participation.

คำสำคัญ: การบริหารโรงเรียนดนตรี / การบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ

KEYWORDS: MUSIC SCHOOL ADMINISTRATION / TOTAL QUALITY MANAGEMENT

บทนำ

โรงเรียนดนตรีเป็นโรงเรียนเอกชนนอกระบบ คือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตราที่ 3) ซึ่งการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมิน คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 43)

ในปัจจุบันธุรกิจโรงเรียนดนตรีมีจำนวนมากขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปีและนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มอย่างต่อเนื่อง จากสถิติของกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ(กร.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา (สช.) และได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2557 มีโรงเรียนดนตรีภายใต้สังกัดหน่วยงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 140 โรงเรียน และมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง เมื่อโรงเรียนดนตรีมีจำนวนมากขึ้น ปัญหาที่ตามมาคือเกิดการแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้น ทั้งในด้านคุณภาพของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน ส่งผลไปถึงความมั่นคงของการจัดการบริหารระบบของโรงเรียนและความอยู่รอดของธุรกิจโรงเรียนดนตรี การสร้าง

คุณภาพของโรงเรียนดนตรีในด้านการบริหารจัดการองค์กร เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับบุคคลภายนอก และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียน อย่างไรก็ตามจากการศึกษางานวิจัยต่างๆ พบว่าโรงเรียนดนตรีเอกชนที่ทำการเปิดสอนอยู่ทั่วประเทศยังมีปัญหาหลายประการ ทั้งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและสาเหตุอื่น อาทิ เช่น ระบบการบริหารจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพ หลักสูตรที่ไม่มีคุณภาพ ครูผู้สอนและบุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถ ผู้ปกครองและตัวผู้เรียนเองไม่เข้าใจและไม่ใส่ใจต่อการเรียนการสอน และอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทั้งในทางบวกและทางลบต่อความอยู่รอดของโรงเรียนด้วยเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการวัดการประเมินคุณภาพภายในจึงมีความสำคัญและเป็นตัวชี้วัดในการสร้างความน่าเชื่อถือและเป็นตัวช่วยตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนดนตรีของแต่ละแห่ง

จากสถิติพบว่าในช่วงสิบปีที่ผ่านมาแม้โรงเรียนดนตรีมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่โรงเรียนดนตรีที่มีความพร้อมที่จะเข้าร่วมการประกันคุณภาพภายในของกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.) ที่จัดการวัดการประเมินคุณภาพให้กับโรงเรียนนอกระบบมีจำนวนน้อย โดยโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในจะได้ใบรับรองคุณภาพเพื่อแสดงถึงคุณภาพของโรงเรียน และจะต้องมีการประเมินใหม่ทุก ๆ 3 ปี แต่จากสถิติพบว่าโรงเรียนดนตรีที่มีความพร้อมจะเข้าร่วมการวัดการประเมินคุณภาพภายในมีจำนวนน้อยในแต่ละปี โดยในปีพ.ศ. 2555-2557 มีเพียง 28 โรงเรียน จากโรงเรียนภายใต้สังกัดทั้งหมด 140 โรงเรียน คิดเป็นเพียงร้อยละ 39.2 ของจำนวนโรงเรียนดนตรีที่มีอยู่ (หน่วยงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา (สช.) ทำให้เห็นได้ว่าและเมื่อศึกษาโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบที่เข้าร่วมและผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในของกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.) ซึ่งตรงกับกนกวรณ ศุภสิริโรจน์ (2556) ที่ว่า ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 ถึง 2557 พบว่ามีเพียง 35 โรงเรียน เท่านั้นที่เคยเข้าร่วมและผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ซึ่งส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมินเพียง 1 ครั้ง เท่านั้น

หลักการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ตามหลักการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนนอกระบบของหน่วยงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.) มาตราที่ 9 ได้พูดถึงตัวบ่งชี้คุณภาพของระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ อันได้แก่ ประการแรกโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนชัดเจน เหมาะสมกับขนาดและหรือหลักสูตรของโรงเรียน ประการที่สองคุณภาพของการบริหารจัดการ ประการที่สามมีนวัตกรรม/เทคโนโลยีและระบบข้อมูล / สารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการเหมาะสมกับการใช้งาน ประการที่สี่มีการพัฒนาบุคลากรอย่างทั่วถึงทั้งโรงเรียน ประการที่ห้ามีการนิเทศ กำกับ และประเมินผลการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นคำถามให้ผู้วิจัยว่า ประการแรกสภาพการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบันเป็นอย่างไร ประการที่สองปัญหาในการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบันเป็นอย่างไร และประการสุดท้ายแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร เป็นอย่างไร

โรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบมีความเป็นอิสระในการบริหาร การจัดการระบบ การจัดหลักสูตร และการประเมินผล (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 43) ความอยู่รอดและการประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงเรียนดนตรีคือการสร้าง “คุณภาพ” การบริหารงานที่มีคุณภาพจึงเป็นจุดเริ่มต้นของ

ความสำเร็จและความอยู่รอดของอนาคตธุรกิจโรงเรียน เพราะคุณภาพเป็นกลไกที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น ซึ่งได้มาจากนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมที่มีต่อโรงเรียน และสิ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโรงเรียนคือผู้บริหารโรงเรียน ที่จำเป็นต้องกำหนดการบริหารงานที่มีคุณภาพสูงสุด เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ และการนำแนวคิดการบริหารงานแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (Total Quality Management) มาเป็นเครื่องมือในการช่วยกำหนดทิศทางการบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าให้ได้มากกว่าความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งความคาดหวังของลูกค้า คือการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทำให้การจัดการหรือการบริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีคุณภาพทั่วทั้งองค์การ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า อีกทั้งในปัจจุบันธุรกิจโรงเรียนดนตรีมีการแข่งขันกันสูง ธุรกิจมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว คุณภาพของการบริหารโรงเรียนจึงเป็นตัวช่วยสำคัญที่ทำให้โรงเรียนอยู่รอดและดำเนินธุรกิจต่อไปได้ในอนาคต

การบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) เป็นแนวคิดในการควบคุมคุณภาพที่พัฒนามากจากแนวคิดการประกันคุณภาพ แต่ได้ขยายขอบเขตและพัฒนาให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เป็นการสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้กับองค์การ เริ่มจากการปรับเปลี่ยนความเชื่อและพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การทุกคนใหม่ โดยการสร้างความตระหนักและการเห็นความสำคัญของผู้เรียนและผู้ปกครอง และตระหนักอยู่เสมอว่าความพึงพอใจของลูกค้าคือสิ่งที่เป็นเป้าหมายสูงสุดในการทำงานของสมาชิกทุกคนในองค์การ และต้องมีความเป็นพลวัตมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับผลผลิตและบุคลากรในองค์การอยู่เสมอ รวมถึงต้องมีเครือข่ายทางสังคม หรือมีเพื่อนธุรกิจเดียวกัน เพื่อช่วยกันพัฒนาคุณภาพของการบริหารโรงเรียนให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ TQM (Total Quality Management) ของ Shiba, Graham, and Walden (1993) มีหลักสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับลูกค้า (Customer Focus) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) การให้ทุกคนมีส่วนร่วม (Total Participation) และการสร้างเครือข่ายทางสังคม (Societal Networking) โดยหลักการสำคัญทั้ง 4 ข้อนี้จำเป็นต้องมีอยู่ในการบริหารโรงเรียนดนตรีทั้ง 3 งาน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร และการบริหารงานทั่วไป ถ้าเรานำระบบการบริหารงานแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ โดยใช้หลัก TQM (Total Quality Management) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจะส่งผลให้ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีมีแนวทางการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครองได้มากขึ้น ทำให้โรงเรียนดนตรีมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจจากผู้ปกครอง และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการประกันคุณภาพมากขึ้น รวมทั้งยังส่งผลถึงผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาด้านดนตรีมีความฉลาดทางด้านอารมณ์และมีสุนทรียภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนในการวิจัย 2 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน และแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM)

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ

2. ระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

1) ประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียนดนตรีเอกชนภายใต้สังกัดของหน่วยงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา (สช.) และได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 140 โรงเรียน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถิติและการวิจัยจากสาขาวิชาสถิติและสารสนเทศศึกษา (ดร.สิวะโชติ ศรีสุทธยากร) ได้ให้พิจารณากลุ่มตัวอย่างจากสูตร

$$x = Z^2 / 100)^2 r(100-r)$$

$$n = N x / ((N-1)E^2 + x)$$

$$E = \text{Sqrt}[(N-n)x / n(N-1)]$$

ที่ระดับความเชื่อมั่น (confidence interval) 90% เมื่อขนาดกลุ่มประชากรมีจำนวนจำกัด ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 46 โรงเรียน การสุ่มเลือกตัวอย่าง มีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบง่าย ตัวอย่างเป้าหมายที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องที่สนใจศึกษาได้

3) ผู้ให้ข้อมูล แบ่งเป็น 5 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 230 คน ประกอบด้วย 1)ผู้บริหาร 46 คน 2)เจ้าหน้าที่ 46 คน 3)ครูผู้สอน 46 คน 4)ผู้ปกครอง 46 คน และ 5)นักเรียน 46 คน

2.2 เครื่องมือ

ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ

1) เป็นแบบสอบถามสภาพ ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน และแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ โดยแบบสอบถามมีจำนวน 5 ชุด จำนวนทั้งหมด 133 ข้อ โดยในแต่ละชุดประกอบด้วยคำถามสำคัญ 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบเติมข้อความ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่2 สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน จำนวน 44 ข้อ ซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมขององค์กร โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่3 ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน จำนวน 72 ข้อ ซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมขององค์กร โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่4 แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียน ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ โดยครอบคลุมตามกรอบการวิจัย ซึ่งใช้หลักการการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ทั้ง 4 ประการของ ดร. ชิเบและคณะ (Shiba and Other, 1993) มีลักษณะเป็นแบบเติมข้อความ จำนวน 12 ข้อ

2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสอบถามสภาพ ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน และแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ การเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 46 โรงเรียน 230 ชุด (โรงเรียนละ 5 ชุด) โดยการส่งหนังสือแนะนำและแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และแนบซองพร้อมแสตมป์เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 46 โรงเรียน จำนวน 230 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 206 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.57

2) แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 4 ท่าน โดยดำเนินการส่งและรับคืนด้วยตนเอง

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) คำนวณค่าร้อยละ(Percentile) จากสภาพของของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

2) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) จากแบบสอบถามสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน รวมไปถึงแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ

3) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการจับประเด็นของคำถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะจากมุมมองของกลุ่มบุคคล 5 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองและผู้เรียน เพื่อใช้เป็นประเด็นในการหาแนว

ทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร จากแบบสอบถาม
แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ในภาพรวม

สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี แยกตามการบริหารงาน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		เจ้าหน้าที่		ผู้ปกครอง		ผู้เรียน		รวม	แปลผล	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)			
1. การบริหารงานวิชาการ	3.94	0.804	3.98	0.710	3.99	0.708	3.91	0.847	4.16	0.761	3.99	มาก	0.798
2. การบริหารงานบุคลากร	4.04	0.771	3.86	0.774	3.95	0.738	4.25	0.809	4.25	0.809	3.96	มาก	0.807
3. การบริหารงานทั่วไป	4.04	0.709	4.00	0.740	4.01	0.750	4.12	0.783	4.29	0.727	4.03	มาก	0.774
รวม	4.01	0.761	3.95	0.741	3.98	0.732	4.09	0.813	4.23	0.766	3.99	มาก	0.793

แยกตามการบริหารงาน

จากตารางที่ 1 สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ในภาพรวม แยกตามการบริหารงาน พบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร (TQM) ด้านการบริหารงานทั่วไป มีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนดนตรีสูงที่สุด (\bar{X} = 4.03, SD = 0.774) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ (\bar{X} = 3.99, SD = 0.798) และด้านการบริหารงานบุคลากรมีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนดนตรีต่ำสุด (\bar{X} = 3.96, SD = 0.807)

ตารางที่ 2 สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ในภาพรวม แยกตามหลักการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร (TQM)

สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี แยกตามหลักการ TQM	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		เจ้าหน้าที่		ผู้ปกครอง		ผู้เรียน		รวม	แปลผล	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)			
1. การให้ความสำคัญกับลูกค้า	4.12	0.741	4.13	0.698	4.09	0.792	4.14	0.825	4.43	0.655	4.16	มาก	0.753
2. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	4.25	0.612	3.99	0.710	4.08	0.653	3.97	0.789	4.12	0.679	4.09	มาก	0.730
3. การให้สมาชิกมีส่วนร่วม	4.32	0.561	4.21	0.635	4.18	0.661	4.08	0.829	4.42	0.706	4.23	มาก	0.655
4. การสร้างเครือข่ายทางสังคม	3.38	1.110	3.45	0.922	3.60	0.850	3.70	0.883	3.83	0.972	3.49	ปานกลาง	0.954
รวม	4.02	0.756	3.95	0.741	3.99	0.739	3.97	0.832	4.20	0.753	3.99	มาก	0.773

จากตารางที่ 2 สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ในภาพรวม แยกตามหลักการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร (TQM) พบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนดนตรีตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร (TQM) ในภาพรวม แยกตามหลักการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร ด้านการให้สมาชิกมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนสูงที่สุด (\bar{X} = 4.23, SD = 0.655) รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญกับลูกค้า \bar{X} = 4.16, SD = 0.753) ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (\bar{X} = 4.09, SD = 0.730) และด้านการสร้างเครือข่ายทางสังคมมีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนต่ำสุด (\bar{X} = 3.49, SD = 0.954)

ตารางที่ 3 ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ในภาพรวม แยกตามการบริหารงาน

ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี แยกตามการบริหารงาน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		เจ้าหน้าที่		ผู้ปกครอง		ผู้เรียน		รวม	แปลผล	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน (SD)
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)			
1. การบริหารงานวิชาการ	1.82	0.880	1.80	0.831	1.81	0.884	1.74	0.950	1.78	0.913	1.80	น้อย	0.924
2. การบริหารงานบุคลากร	1.79	0.856	1.67	0.851	1.67	0.909	1.63	0.902	1.70	0.927	1.67	น้อย	0.898
3. การบริหารงานทั่วไป	1.68	0.890	1.61	0.825	1.63	0.794	1.64	0.833	1.69	0.814	1.61	น้อย	0.864
รวม	1.76	0.875	1.69	0.836	1.70	0.862	1.67	0.895	1.72	0.885	1.69	น้อย	0.893

จากตารางที่ 3 ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ในภาพรวม แยกตามการบริหารงาน พบว่า ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) ในภาพรวม แยกตามการบริหารงาน ด้านการบริหารงานทั่วไป มีปัญหาในการบริหารโรงเรียนดนตรีน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.61, SD = 0.864) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานบุคลากร (\bar{X} = 1.67, SD = 0.898) และด้านการบริหารงานวิชาการมีปัญหาในการบริหารโรงเรียนดนตรีสูงที่สุด (\bar{X} = 1.80, SD = 0.924)

ตารางที่ 4 ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ในภาพรวม แยกตามหลักการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM)

ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี แยกตามหลักการ TQM	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		เจ้าหน้าที่		ผู้ปกครอง		ผู้เรียน		รวม	แปลผล	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน (SD)
	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)			
1. การให้ความสำคัญกับลูกค้า	1.71	0.828	1.61	0.773	1.67	0.854	1.68	0.861	1.68	0.872	1.67	น้อย	0.903
2. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	1.67	0.731	1.73	0.811	1.80	0.887	1.73	0.919	1.80	0.907	1.72	น้อย	0.877
3. การให้สมาชิกมีส่วนร่วม	1.57	0.784	1.55	0.798	1.62	0.854	1.68	1.019	1.75	0.994	1.57	น้อย	0.852
4. การสร้างเครือข่ายทางสังคม	2.07	1.115	1.87	0.961	1.73	0.854	1.67	0.916	1.76	0.872	1.81	น้อย	0.934
รวม	1.76	0.865	1.69	0.836	1.71	0.862	1.69	0.929	1.75	0.911	1.69	น้อย	0.892

จากตารางที่ 4 ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ในภาพรวม แยกตามหลักการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) พบว่า ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM) ในภาพรวม แยกตามหลักการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ ด้านการให้สมาชิกมีส่วนร่วม มีปัญหาน้อยที่สุด (\bar{X} = 1.57, SD = 0.852) รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญกับลูกค้า (\bar{X} = 1.67, SD = 0.903) ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (\bar{X} = 1.72, SD = 0.877) และด้านการสร้างเครือข่ายทางสังคมมีปัญหาในการบริหารโรงเรียนดนตรีสูงที่สุด (\bar{X} = 1.81, SD = 0.934)

ตารางที่ 5 แนวทางการบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ (TQM)

แนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ	สภาพ ปัญหา และแนวทางการบริหารโรงเรียน ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ จากแบบสอบถาม			ร่างแนวทางการบริหารโรงเรียนโดยนักวิจัย
	สภาพการบริหารโรงเรียน	ปัญหาการบริหารโรงเรียน	แนวทางการบริหารโรงเรียน	
1. การให้	สภาพการบริหารงานวิชาการ	ปัญหาการบริหารงาน	- โรงเรียนต้องมีหลักสูตรและ	- โรงเรียนควรกำหนด

แนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร	สภาพ ปัญหา และแนวทางการบริหารโรงเรียน ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กร จากแบบสอบถาม			ร่างแนวทางการบริหารโรงเรียนโดยนักวิจัย
	สภาพการบริหารโรงเรียน	ปัญหาการบริหารโรงเรียน	แนวทางการบริหารโรงเรียน	
ความสำคัญกับลูกค้า	สภาพการบริหารงานบุคลากร สภาพการบริหารงานทั่วไป มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก	วิชาการ ปัญหาการบริหารงานบุคลากร ปัญหาการบริหารงานทั่วไป มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมปลอดภัย และมีความหลากหลาย - โรงเรียนควรจัดแผนผังงานวิชาการที่ชัดเจน ผู้เรียนและผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้	ปฏิทินแผนงานวิชาการที่ชัดเจนไว้ล่วงหน้า - โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ของโรงเรียน เช่น ห้องสมุดดนตรี เป็นต้น
2. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	สภาพการบริหารงานวิชาการ สภาพการบริหารงานบุคลากร สภาพการบริหารงานทั่วไป มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ปัญหาการบริหารงานบุคลากร ปัญหาการบริหารงานทั่วไป มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย	- โรงเรียนควรรับฟังความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนจากลูกค้า เพื่อใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนของโรงเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ	- โรงเรียนควรมีการนำผลการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนและผู้ปกครองมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการอยู่เสมอ
3. การให้สมาชิกมีส่วนร่วม	สภาพการบริหารงานวิชาการ สภาพการบริหารงานบุคลากร สภาพการบริหารงานทั่วไป มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ปัญหาการบริหารงานบุคลากร ปัญหาการบริหารงานทั่วไป มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย	-	-
4. การสร้างเครือข่ายทางสังคม	สภาพการบริหารงานวิชาการ สภาพการบริหารงานบุคลากร สภาพการบริหารงานทั่วไป มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ปัญหาการบริหารงานบุคลากร ปัญหาการบริหารงานทั่วไป มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย	- โรงเรียนควรมีการทำประโยชน์ให้กับสังคม เช่น มีการจัดสอนนักเรียนที่ด้อยโอกาสตามสถานที่ต่างๆ หรือการกระจายสื่อความรู้ด้านดนตรีต่างๆ ให้ชุมชนทราบเพื่อสร้างความสัมพันธ์และเพื่อพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน - โรงเรียนควรมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ร่วมกับสถาบันอื่นๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยมีการติดต่อประสานงานด้านวิชาการกับเครือข่ายองค์กรต่างๆ ทั้งการเข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนาร่วมกับโรงเรียนอื่นๆ เพื่อพัฒนาหลักสูตรและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน - โรงเรียนควรสนับสนุนให้	- โรงเรียนควรมีการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการร่วมกับสถาบันอื่นๆ โดยการจัดอบรมทางด้านวิชาการร่วมกัน - โรงเรียนควรมีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรร่วมกับสถาบันอื่น โดยการจัดอบรมบุคลากรร่วมกัน หรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมอบรมกับสถาบันอื่นๆ - โรงเรียนควรสนับสนุนบุคลากรเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือชุมชนและสังคม โดยการจัดกิจกรรมดนตรี

แนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ	สภาพ ปัญหา และแนวทางการบริหารโรงเรียน ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ จากแบบสอบถาม			ร่างแนวทางการบริหารโรงเรียนโดยนักวิจัย
	สภาพการบริหารโรงเรียน	ปัญหาการบริหารโรงเรียน	แนวทางการบริหารโรงเรียน	
			บุคลากรได้เข้าร่วมอบรมสัมมนากับองค์กรหรือเครือข่ายอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงควมมีการจัดอบรมของโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้เข้ามาเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน	ที่เป็นประโยชน์ร่วมกับชุมชนและสังคม - โรงเรียนควรมีการเผยแพร่ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีให้กับบุคคลในชุมชนและสังคม

อภิปรายผล

การบริหารโรงเรียนดนตรี ตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ(TQM) จากการวิจัยพบว่า

1. การสร้างเครือข่ายทางสังคม มีสภาพการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารโรงเรียนต่ำที่สุด และมีปัญหาการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย แต่มีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารโรงเรียนสูงที่สุด โดยจะเห็นได้ว่าการสร้างเครือข่ายทางสังคมเป็นด้านที่มีการปฏิบัติน้อยและมีปัญหาเนื่องจากโรงเรียนดนตรีเอกชนมีความเป็นเอกเทศสูง เพราะโรงเรียนดนตรีเอกชนไม่ขึ้นตรงกับหน่วยงานใด ทำให้ความสัมพันธ์และความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างสถาบัน/โรงเรียนมีน้อย โรงเรียนพยายามอยู่รอดได้ด้วยตัวเอง ไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้นโรงเรียนต้องมีการสร้างกลุ่มเครือข่ายเพื่อเป็นช่องทางแลกเปลี่ยนความรู้และปัญหา และใช้ในการประสานความร่วมมือและสร้างวัฒนธรรมที่ดีในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Shiba, Graham and Walden (1993) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เครือข่ายทางสังคม หมายถึง การที่บริษัทมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางสังคม (การเรียนรู้ร่วมกับบริษัทอื่นๆ) เพื่อสร้างวัฒนธรรมในการทำดำเนินงานที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพราะการร่วมกันเรียนรู้จะเป็นการช่วยสร้างนวัตกรรมและวัฒนธรรมใหม่ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นให้แก่สังคม ไม่ใช่เป็นเพียงเพื่อความอยู่รอดของตนเองเท่านั้น แต่เป็นการอยู่รอดของทุกคนในสังคม

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีควรเพิ่มเติมในด้านการสร้างเครือข่ายทางสังคม มีด้วยกัน 8 แนวทาง อาทิเช่น การสร้างกลุ่ม จัดประชุมหรือเข้าร่วมการประชุมกับโรงเรียนดนตรีในเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้/ปัญหา และทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะจุดเริ่มต้นของการประสานความร่วมมือ หรือการสร้างวัฒนธรรมที่ดีคือ การที่โรงเรียนต้องรวมตัวกัน สร้างกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายขึ้นมา เพื่อใช้เป็นช่องทางแลกเปลี่ยนความรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่ว่า “โรงเรียนควรมีการสร้างกลุ่มโรงเรียนดนตรีในเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้/ปัญหา และกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน โดยมีการติดต่อประสานงานด้านวิชาการ

กับเครือข่ายองค์กรต่าง” และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ให้แก่ครูผู้สอนและผู้เรียนได้บำเพ็ญประโยชน์ให้แก่สังคมเสมอ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการทำประโยชน์คือทำให้ความรู้และให้ความบันเทิงคืนแก่สังคมหรือการทำจิตสาธารณะคืนแก่สังคม หรืออาจจะเรียนได้ว่าเป็นชุมชนสัมพันธ์ของโรงเรียนอีกทางหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่ว่า “โรงเรียนควรมีการทำประโยชน์ให้กับสังคม เช่น มีการจัดสอนนักเรียนที่ด้อยโอกาสตามสถานที่ต่างๆ หรือการกระจายสื่อความรู้ด้านดนตรีต่างๆ ให้ชุมชนทราบ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และเพื่อพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน”

2. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีสภาพการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารโรงเรียนต่ำเป็นอันดับสอง และมีปัญหาการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย แต่มีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารโรงเรียนสูงเป็นอันดับสอง โดยจะเห็นได้ว่าการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นด้านที่มีการปฏิบัติพอสมควรและมีปัญหาปานกลาง เนื่องจากความคาดหวังของลูกค้าที่มีความคาดหวังกับโรงเรียนว่า โรงเรียนจะนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ไปปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Tenner & Detoro ที่ได้กล่าวไว้ว่า การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ละน้อย ไม่ใช่การก้าวกระโดด ซึ่งต้องทำความเข้าใจในกระบวนการอย่างแท้จริง คือต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรที่ปฏิบัติงาน มีการใช้เครื่องมือทางสถิติในการตรวจวัด เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาทางปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการให้ดียิ่ง

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีควรเพิ่มเติมในด้านปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีด้วยกัน 2 แนวทาง คือ การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนและการนำผลการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่ว่า “โรงเรียนควรรับฟังความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนจากลูกค้า เพื่อใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนของโรงเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ”

3. การให้ความสำคัญกับลูกค้า มีสภาพการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารโรงเรียนสูงเป็นอันดับสอง และมีปัญหาการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย แต่มีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารโรงเรียนต่ำเป็นอันดับสอง โดยจะเห็นว่า การให้ความสำคัญกับลูกค้าเป็นด้านที่มีการปฏิบัติพอสมควรและมีปัญหาปานกลาง เนื่องจากโรงเรียนทราบว่าใครคือลูกค้าของโรงเรียน และจึงทำการบริหารงานเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าอย่างเต็มความสามารถ ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Tenner & Detoro ที่ได้กล่าวไว้ว่า การมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับลูกค้า โดยผู้ปฏิบัติงานต้องทราบชัดเจนว่างานแต่ละเรื่องนั้น ลูกค้าคือใคร หรือใครเป็นผู้ที่ต้องนำผลจากการทำงานของเราไปใช้ เพื่อที่ว่าลูกค้าต้องการอะไรเป็นเบื้องต้น ทำได้โดยการวิจัยตลาด การสำรวจ หรือการใช้แบบสอบถาม และมุ่งทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในผลงานที่ได้รับ นั่นคือ การมุ่งเน้นที่คุณภาพ

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีควรเพิ่มเติมในด้านการให้ความสำคัญกับลูกค้า มีด้วยกัน 5 แนวทาง อาทิเช่น การให้ความสำคัญกับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุดดนตรี คอมพิวเตอร์ค้นคว้า เป็นต้น และการมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสม มีความปลอดภัย และเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารโรงเรียนดนตรีที่ว่า “โรงเรียนต้องมีหลักสูตรและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม ปลอดภัย และมีความหลากหลาย”

4. การให้สมาชิกมีส่วนร่วม มีสภาพการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารโรงเรียนสูงที่สุด และมีปัญหาการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย แต่มีค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารโรงเรียนต่ำที่สุด โดยจะเห็นได้ว่าการให้สมาชิกมีส่วนร่วมเป็นด้านที่มีการปฏิบัติมากและมีปัญหาน้อย เนื่องจากโรงเรียนดนตรีให้ความสำคัญกับบุคลากรทั้งเจ้าหน้าที่และครูผู้สอนเป็นอย่างมาก เพราะสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของโรงเรียนดนตรี คือการบริการด้านการศึกษา ดังนั้นผู้ที่มีความสำคัญคือบุคลากร เจ้าหน้าที่ พนักงานและครูผู้สอนที่เป็นผู้ให้บริการด้านการศึกษา โรงเรียนจึงพยายามแสวงหาการมีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กร เพื่อดึงความสามารถของสมาชิกทุกคนออกมาใช้ออกมาพัฒนา และเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในองค์กร ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Shiba, Graham and Walden (1993) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการให้สมาชิกมีส่วนร่วม องค์กรต้องแสวงหาการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับ เพื่อดึงความสามารถทั้งหมดของสมาชิกทุกคนองค์กรให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่ความพึงพอใจของลูกค้า

ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนดนตรี ด้านการให้สมาชิกมีส่วนร่วมที่ควรเพิ่มเติม เนื่องจากมีสภาพการบริหารที่ดีอยู่แล้ว และมีปัญหาการบริหารที่น้อยอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะ

- 1) ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีควรสร้างกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนดนตรี เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และปัญหาที่พบ ตลอดจนร่วมมือกันพัฒนานวัตกรรม ความรู้ ความสามารถของบุคลากร โดยจัดกิจกรรมร่วมกัน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีควรส่งเสริมให้บุคลากร ครู และผู้เรียนได้ทำประโยชน์เพื่อสังคม ทั้งการให้ความรู้ ความบันเทิง ความเพลิดเพลินและอารมณ์ผ่อนคลายแก่คนในชุมชนและสังคม
- 3) ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน
- 4) ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีควรให้การบริการที่ดีที่สุด ให้สื่อการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ เพียงพอและปลอดภัย ให้แผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และให้ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถแก่ผู้เรียน เพื่อผู้เรียนที่เข้ามารับการศึกษาด้านดนตรีได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงที่สุด พร้อมทั้งจะแข่งขันและศึกษาด้านดนตรีต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการบริหารโรงเรียนดนตรี
- 2) ควรมีการศึกษาระบบการปรับปรุงการบริหารงานของโรงเรียนดนตรี เพื่อส่งเสริมโรงเรียนดนตรีที่มีประสิทธิภาพ
- 3) ควรมีการศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของโรงเรียนดนตรีที่ทำให้โรงเรียนดนตรีสู่ความเป็นเลิศ
- 4) ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของการสร้างเครือข่าย เพื่อส่งเสริมการบริหารโรงเรียนดนตรีสู่ความเป็นเลิศ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกวรรณ ศุภสิริโรจน์. (2556). *กลยุทธ์การบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์). สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). รายชื่อโรงเรียนสอนสอนศิลปะและกีฬาภายใต้ สังกัด กร. ค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2558, จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ กระทรวงศึกษาธิการ เว็บไซต์: [http://www.nfe-opic.com/index.php?option=com_content &view=article&id=94:2012-04-23-20-29-17&catid=49:2012-04-23-20-25-25&Itemid=168](http://www.nfe-opic.com/index.php?option=com_content&view=article&id=94:2012-04-23-20-29-17&catid=49:2012-04-23-20-25-25&Itemid=168)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ร. ฉบับกฤษฎีกา, 2542

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 in เล่ม 128 ตอน 46 ก, ร.ฉบับกฤษฎีกา, 2554

สิวะโชติ ศรีสุทธิยากร. (2558, 9 กันยายน). อาจารย์ประจำสาขาวิชาสถิติและสารสนเทศศึกษา คณะครุ ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์.

ภาษาอังกฤษ

Tenner, A. R. & Detoro, I. J. (1992) *Total quality management: There step to continuous improvement*. Massachusetts: Addison-Wesley.

Shiba, Sh., Graham, A. and Walden, D. (1993). *A new American TQM: Four practical revolutions in management*. Portland, OR: Productivity.